

Јун 2023.
Школска 2022/23. година

Сваки крај,
нови је почетак!

ГИМНАЗИЈАЛАЦ



16 страна
живота у
Тесли

Број 3
2022/23



РЕЧ УРЕДНИКА

Драги гимназијалци,
Стigli смо до краја још једне беспрекорне и уникатне авантуре коју формирамо сваке године. У најлепшим, највеселијим месецима, прошли смо кроз мноштво догађаја едукативног, забавног, спортског карактера. Ту традицију настојимо да одржимо, и монотоност држимо далеко од себе. Међутим, сасвим је сигурно да је једно било срж свих збивања, а то је наш успех.

Пуни елана и воље, никад изостављене амбиције и страсти за новим блиставим циљевима, присуствовали смо међународним пројектима, путовали, образовали се, сијали попут наших медаља, диплома и признања, и тако нисмо изневерили свој задатак да обасјемо и саму школу – велику школу, великих ђака.

Склапали смо нова пријатељства, и опраштали се од старих; затварали старе књиге и окретали нова поглавља. Пое-тичније речено, перо којим исписујемо странице своје младости овде никада не остаје без туша. Стога, ми настављамо да пишемо.

За нас, за вас, за све који уживају у беспрекорно сатканим рекапитулацијама.

Уживајте у летњим месецима.

Ваша Јана Шошић, 11.6



САДРЖАЈ:

- 2** Садржај и реч уредника
- 3** Мајски излет у природи: веслање и камповање
- 4-5** ФЕСТИМИР: фестивал драмских секција
- 6** БалМун
- 7** Сусрет гимназија Европе
- 8-9** Полагање матурских испита
- 10-11** Опраштање генерације 2019-2023.
- 12** Erasmus+ у Осјеку
- 14** Међународно такмичење „Немањићи”
- 14-15** Спорт - Бачка олимпијада
- 16** Истакнути ученици генерације 2019-2023.



Удружење „Српски савез” – савез Срба



Удружење љубитеља српске културе и спорта

„Гимназијалац” лист ђака Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, школска година 2022/2023. број 3.;

За издавача: др Јованка Ластаћ, директор

Одговорни професор: Драгомир Дујмов

Уредник: Јана Шошић

Редакција: Наталија Томић, Сара Павловић, Јелена Зирић, Софија Илић, Магдалена Пајванчић, Матија Перишић, Андреа Брезић, Антонија Санковић

Технички уредник: Зоран Меселџија

Фотографије: Владо Марковић и Душан Которчевић

Дизајн и обрада слика: Иван Топаи

Лектура: Драгана Меселџија

Издавање је помогла влада Мађарске



Мајски излет у природи: Веслање и камповање



Освануо је 5. мај – дан који су ученици Српске гимназије „Никола Тесла“ дуго ишчекивали. Он је за матуранте значио почетак матурских испита, а за нас, млађе генерације, још једно ново искуство и авантуру. Три одељења једанаестог и два десетог разреда су кренула на излет у посету истој локацији, насељу Вереце, надомак Будимпеште. То је мало место које лежи на левој обали Дунава и посетиоцима пружа могућност војње чамцем, у чему су се ученици једанаестог разреда и опробали.

Најпре смо били подељени у четири групе од по двадесет особа међу којима су се нашли и водичи, људи који су имали претходно искуство са веслањем. Они су нам давали инструкције како да весламо правилно. У почетку је било тешко и требало нам је неко време да усвојимо нову технику, али касније је постајало све лакше и интересантније. Занимљиво је да се на самом почетку сваког чамца налазио бубањ у који је ударала једна особа, дајући ритам осталима. На тај начин је веслачима олакшано веслање, јер су сви истовремено спуштали и подизали весла. Зато смо морали да будемо сложни и да пратимо покрете једни других, а то је допринело остварењу боље сарадње између свих нас. Ова активност је трајала око четири сата, а у међувремену смо направили две краће паузе како бисмо мало предахнули. Задовољни, али не и потпуно исцрпљени, вратили смо се на место на обали одакле смо и кренули. Слободно време смо испунили дружењем – играли смо одбојку на песку, картали смо се, разговарали, а пошто је дан био топао и сунчан, такође смо се и сунчали. Након тога полако смо се упутили ка смештају где је требало да преноћимо. То место се налазило на око два и по километра од обале и до њега смо сви заједно дошли пешке. Бунгалови, мале дрвене куће у којима смо били смештени, налазили су се у једној шуми, а у близини је била огромна ливада која је представљала савршено место за спортске активности.

Иако смо у смештај дошли у поподневним сатима, били смо свесни да се дан неће завршити скоро и да нас чека још активности. Након вечере коју смо једва дочекали после захтевног веслања, искористили смо мало дневне светлости која нам је преостала и поново играли одбојку и разгледали шумовиту природу која се налазила свуда око нас. Залазак сунца нас није спречио да наставимо дружење. Окупили смо се испред бунгалова на отвореном, пуштали смо музику, певали и играли, уживајући у остатку вечери. Дружење је трајало све док нисмо били потпуно исцрпљени, али испуњени утисцима и задовољни целокупним током дана били смо приморани да одемо на спавање. Следећи дан нам је почео рано. Доручковали смо и спремили се за полазак из смештаја. Пошто смо били одушевљени обалом Дунава, а и желели смо да проведемо бар још мало времена заједно и квалитетно, вратили смо се до реке. Поново смо уживали у лепом дану и природи у којој смо боравили све време. Ту смо ставили тачку на овогодишњи излет и на тај начин попунили још једну страницу нашег живота, која је чувар свих нових пријатељстава овде склопљених и свих дешавања кроз која смо заједно прошли, упознајући боље једни друге. Ово искуство ћемо сигурно памтити дуго, а остаје нам још да се надамо да ће их убудуће бити много више.

Сара Павловић, 11.6

ФЕСТИМИР: ФЕСТИВАЛ ДРАМСКИХ СЕКЦИЈА

Након вишемесечних проба, труда и залагања, представе драмских секција чији су чланови млади, перспективни глумци средњошколског узраста, угледале су светлост дана на Првом фестивалу драмских секција из матице и региона „ФЕСТИМИР“, чији су организатори били Српска гимназија „Никола Тесла“ из Будимпеште и Земунска гимназија из Београда.

У разговору са професорком Зорицом Јурковић Ембер, која води драмску секцију у Српској гимназији у Будимпешти, сазнајемо да се у жељи да се сарадња између ове две школе настави, као и да се да прилика драмским секцијама широм региона, десио овакав пројекат који је био у плану већ дуже време. У наставку разговора, она нам је детаљно описала овај фестивал.

Почетком марта, од 21 пријављене представе, стручни жири је изабрао оних 8 које су премијеру имале на сцени београдског позоришта „Пинокио“.

Прошавши и ову селекцију, четири најуспешније драмске секције, добиле су прилику да засијају на будимпештанској позорници на завршници фестивала чији је домаћин била Српска гимназија „Никола Тесла“ у Будимпешти. Тако су Ужичка гимназија, XIV Београдска гимназија, Гимназија „Доситеј Обрадовић“ из Новог Кнежевца и Гимназија „Ђура Јакшић“ из Раче од 7. до 10. априла у посети мађарској престоници поново одиграле своје задивљујуће комаде.

У публици је владала потпуна тишина док су се на позорници преплитале разне, занимљиве теме.

Породичне односе су нам представили глумци Ужичке гимназије са представом „Породичне приче“. Затим је уследила представа „Три тачке“ у изведби Гимназије „Доситеј Обрадовић“ из Новог Кнежевца у којој је приказана важност очувања планете. Са представом „Она и он“ су нам глумци Гимназије „Ђура Јакшић“ из Раче скренули пажњу на тинејџерско доба и проблеме које тај период живота носи. На самом крају, драмска секција XIV Београдске гимназије је одиграла представу „Људи којих нема“ која је рађена по узору на дела Иве Андрића.

„Лепота овог догађаја јесте у различитости идеја свих представа које су одигране за време фестивала, а које су допринеле да се порука сваке представе истакне на најбољи начин“, рекла нам је Марија Зубац, глумица драмске секције Српске гимназије „Никола Тесла“.

Док су се громогласни аплаузи ширили Тргом ружа поздрављајући младе глумце, пред трочланим жиријем је била тешка одлука одабира победничке представе. На победничком постољу, коначном одлуком, нашли су се Ужичани са представом „Породичне приче“.

Школе које су организовале фестивал нису биле у конкуренцији, те су са својим представама у ревијалном делу отвориле завршну фазу фестивала.



„Роман је више шапат, док је позорница вика.“

Роберт Холман



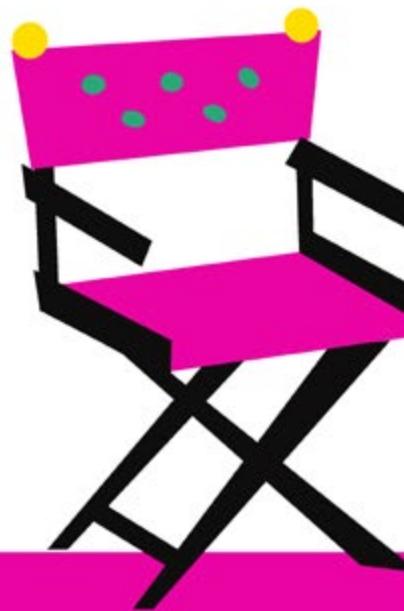
Српска гимназија „Никола Тесла“ се представила са представом „Субине у магли“, док је драмска секција Земунске гимназије своју школу представила са представом под називом „Е-представа“.

Димитрије Петровић, такође глумац драмске секције Српске гимназије „Никола Тесла“ признао је како је за њега највећа одговорност била то што је знао да у публици седи неко ко је потомак лика који је тумачио, с обзиром на то да су играли представу која прати основну идеју и мотиве романа „Воз савести“, писаног по истинитом догађају од стране професора Драгомира Дујмова.

Боравак у Будимпешти није био предвиђен само за такмичење, већ су учесници имали прилику да се упознају са Српском гимназијом, па и самом Будимпештом коју су својим младим колегама у најбољем светлу представили ђаци будимпештанске гимназије.

„Иза кулиса, тамо се дешавала потпуна магија. Стечена искуства, размењени савети и склопљена пријатељства су оно што је круна целокупне организације фестивала „ФЕСТИМИР“, истакла је професорка Зорица Јурковић Ембер на самом крају.

Јелена Зирић, 10.6



„Веома ми је драго позориште. Ако имам само копејку у џепу, увек идем тамо. Већина мојих колега званичника су необразовани и никада не улазе у позориште уколико им неко не баца бесплатне карте на главу.“

Николај Гогољ: „Дневник једног лудака“



BALMUN: BANJA LUKA MODERN UNITED NATIONS

ШТА ЈЕ „BALMUN“?

BaLMUN, односно Banja Luka Model United Nations, прва је и највећа међународна конференција чији су учесници средњошколци и студенти. Окупља ентузијастичне младе људе из различитих делова света. Циљ конференције је едуковање и информисање о међународним везама, правима и проблемима. Такође, велика је мотивација младима, јер пружа могућност да може да се чује и њихов глас. Укратко, BaLMUN представља модерне Уједињене Нације.

Од 21. до 23. априла ове године, одржана је десета, јубиларна, међународна BaLMUN конференција. Већ традиционална, постала је један од симбола Бања Луке. Организатор и домаћин је бањалучка гимназија, једна од најстаријих средњих школа у Републици Српској и окружењу. Учествовало је око 350 ученика из разних држава Европе. Из Будимпеште се на конференцију упутила екипа мала али одабрана. Званичну делегацију Српске гимназије „Никола Тесла“ чинили су Ангелики Иванов, Марко Симић, Таша Бабић, Аделина Велиу и Наталија Томић. Имали смо привилегију да нас предводе директорка Јованка Ластих и заменица директорке Кристина Бекић.

20. априла, у поподневним сатима, бањалучка гимназија је постала фасцинантно живахно и бучно место. Придружили смо се невероватном броју младих који су пристизали из Италије, Загреба, Прњавора, Херцег Новог... Домаћини, породице код којих смо били смештени, стрпљиво су чекали своје госте. То је тек једна посебна прича о новим, али сасвим посебним пријатељствима.

Следеће јутро, шаренило од претходног дана претворило се у црно-белу поворку. Dress code је налагао беле кошуље и црне сакое, па смо од опуштених тинејџера, преко ноћи прерасли у озбиљну политичку елиту. Програм је започет церемонијом која се одржала у Народном позоришту Републике Српске. Видео снимком су нам представљена дешавања у свету у претходне три године. Између многих битних дешавања која су обележила тај период, истакли су се тежак период пандемије вируса Корона и руско-украјински сукоб. Након свечаног дела и добродошлице добили смо акредитације и као делегати подељени смо у комитете. Комитети су били задужени за различите теме и налазили су се на различитим локацијама. Задатак комитета је био да делегати разраде задату тему. Током дебата се дискутовало и давали су се предлози за решавање највећих глобалних проблема. Време предвиђено за дебату, решавање проблема и прављење резолуције било је свакога дана од 9 до 17 часова. Увече смо имали активности као што су sports&fun и just dance. Последњег дана конференције, у бањалучкој гимназији је одржана Скупштина. Изгласавала су се решења свих комитета а Chair, судије, су одабрале најбоље решење које смо дебатовали. Након успешно обављеног задатка делегације су се упутиле својим државама.

Осим што смо имали довољно времена да са својим привременим породицама упознамо Бања Луку и у једном опуштеном издању, остаће нам у лепом сећању и због нових пријатељстава. Некако су се, за разлику од многих школованијих и искуснијих политичара, сасвим лепо, чак и више од тога, дружили Украјина и Русија, разоружали смо свет, обезбедили чисту воду деци, средили економске проблеме... Чуда су могућа и десила су се у Бања Луци: „A world of infinite possibilities“. Од свих проблема са којима се суочавају народи Уједињених Нација, остао је горак укус, јер највећу цену плаћају деца.

Била нам је част. Било нам је задовољство. Хвала до следећег виђења. И молим вас, сви ви који одлучујете о судбини света, о нашој будућности, размислите два пута пре било које одлуке.

Наталија Томић, 12.6



Сетите се понекад шта је Алберт Ајнштајн једном рекао:

„Не можемо решити своје проблеме истим нивоом размишљања којим смо их створили“.

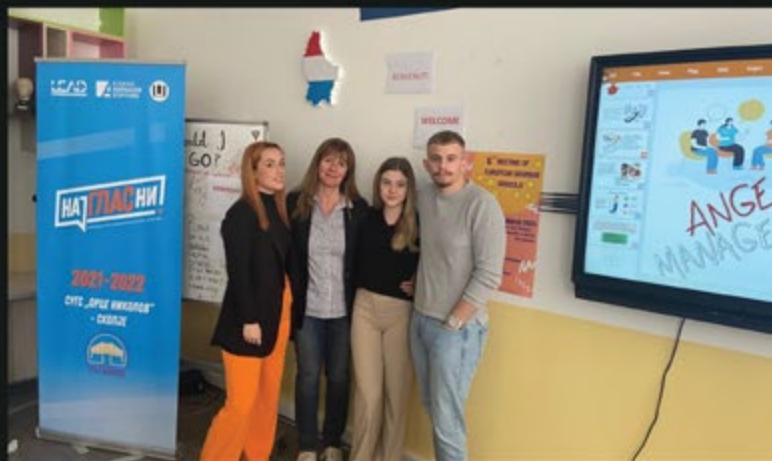
Српски образовни центар „Никола Тесла“ већ годинама уназад поносно је део пројекта под називом „Сусрет гимназија Европе - истраживањем до боље наставе“. Реч је о пројекту који има за циљ побољшање квалитета наставе, као и упознавање других култура, земаља и народа. Пет гимназија: Земунска гимназија, Гимназија „Доситеј Обрадовић“ из Темишвара, Гимназија „Јован Дучић“ из Требиња, Гимназија „Шкофја Лока“ из Словеније и Српска гимназија „Никола Тесла“ из Будимпеште су оснивачи овог сусрета. Наша школа је већ шесту годину ангажована, а овогодишњи домаћин пројекта је била македонска Гимназија „Орце Николов“ из Скопља.

Српску гимназију „Никола Тесла“ су представљали ученици Софија Грговски, Љубиша Вујућ, ученици 12.ц разреда и Ирина Наранчић, ученица 10.б разреда, док је менторка пројекта била професорка Кристина Бекић. Тема сусрета била је вршњачко насиље, а наши ученици су имали задатак да анкетају ђаке и представе резултате на задату тему, као и да презентују осталим учесницима своју школу и Будимпешту.

Првог дана, по доласку, уследило је отварање Сусрета и упознавање. Након тога, познати говорник Огњен Јаневски отворио је радионице одржавши предавање о вршњачком насиљу. Ђаци су имали прилику да кроз разне игре поделе своја искуства на тему насиља и да међусобно дискутују на дату тему. Потом је уследио обилазак школе и посета часовима.

Други дан је отпочео одласком у Скупштину где је градоначелница Скопља, Данела Арсковска, одржала говор о важности превентиве насиља. Остатак дана је био намењен за презентовање школа и градова из којих долазе. Наши ђаци су припремили сјајне презентације на енглеском језику и упознали остале учеснике са радом и изгледом наше школе, кроз фотографије и видео снимке које су сами уређивали. Такође, стекли су увид у функционисање осталих школа учесница, и упознали се са знаменитостима градова из којих друга деца долазе. У вечерњим сатима, домаћини сусрета су ученике повели у обилазак Старог града и његових знаменитости.

← СУСРЕТ ГИМНАЗИЈА ЕВРОПЕ: ИСТРАЖИВАЊЕМ ДО БОЉЕ НАСТАВЕ



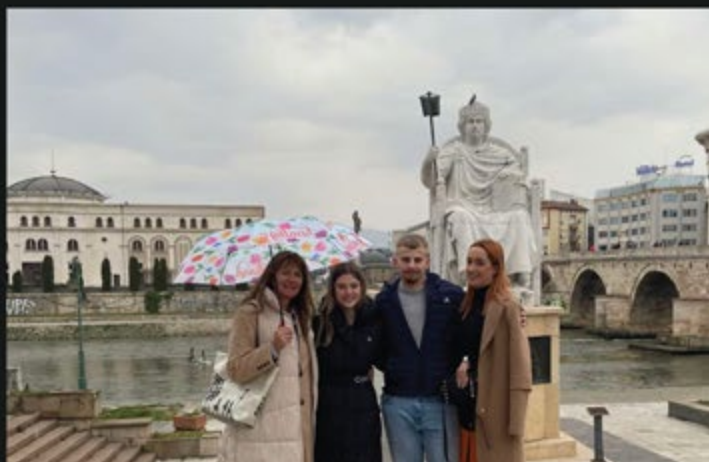
Наредног дана уследила је дискусија на тему насиља у школама и излагање резултата анкете о проценту заступљености истог у свакој од школа, као и предлагање могућих решења за смањење овог проблема. Ђаци су врло озбиљно и зрело приступили теми, а касније су погледали и едукативни филм о томе.

Последњег дана, организатори пројекта из Гимназије „Орце Николов“ повели су ђаке и њихове менторе у обилазак Охрида, града на североисточној обали Охридског језера. Наши ђаци су уживали обилазећи град са својим вршњацима - новим пријатељима. Опростивши се речима „до следећег сусрета“, у Будимпешту су се вратили са прегршт лепих успомена. Наредни сусрет биће одржан у Вараждину, у Хрватској. Вођени шестогодишњим лепим искуствима жељно ишчекујемо наставак пројекта.

Софија Илић, 10.б



7.



ПОЛАГАЊЕ МАТУРСКОГ ИСПИТА



Након четири године контролних, писмених и осталих провера знања, нешто брже него што нам се чинило, стигао је и онај велики, матурски испит. Све што нам је пре њега изгледало тешко, постало је једноставно и лако. На пример, шта је један писмени из српског насупрот испита из два дела. Први је разумевање текста, а други део је есеј. Могли смо да бирамо између теме о „Ђачком расстанку“ Бранка Радичевића, па до поређења поезике Јована Дучића и Лазе Костића. Преживели смо пети мај, исписали и шта треба и шта не треба, по оној старој „Од вишка глава не боли“. Предахнули смо до осмог маја када нас је на чистом мађарском дочекао и слушање и разумевање текста, граматика, правопис, па на крају писање два есеја. Да се одмах разумемо, тешко смо се разумели. А одмах, већ следећи дан, математика. За оне који попут мене, боље баратају словима него бројевима, само ћу рећи „Срећно“. Имали смо дванаест задатака и то би био лакши део. Онај тежи имао је шест, али слободно помножите са шест. Десетог маја смо полагали историју. Е ту смо могли да бирамо, од разумевања слика и текста, до писања два есеја. Баш смо имали богату историјску понуду.



Шта смо урадили, урадили смо. Матурски испит или како га многи зову „испит зрелости“, баш је онакав какви смо и ми сами. Има свега и свачега. Искрено верујем, а из поузданих извора и знам, да смо многе професоре поштено насмејали. На крају, свеобухватни утисак би могао да се опише и у једној реченици: „Сад знам шта не знам“.



Драги средњошколци, ви које тек чека матура, ако сте очекивали више детаља, нећу вам рећи. То, да ли је било тешко или лако, сазнаћете на вашем матурском испиту. Ми смо одживели своје стрепње, треме, неспавање...

Нема смисла да вам одузмемо то задовољство.

Воле вас матуранти.

Наталија Томић, 12.6



ОПРАШТАЊЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ 2019-2023



У инат тмурном и кишовитом дану, један од најважнијих догађаја у животу сваког ђака Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти – опраштање, одржао се у суботу, 13. марта. Матуранти наше школе окупили су се у школском дворишту са својим најближима, професорима и школским друговима, а међу гостима биле су и амбасадорка Босне и Херцеговине Биљана Гутић Бјелица и први саветник амбасадора Србије Ивана Кунц, као и протојереј Зоран Остојић.

По школској традицији, ученици 11. разреда су са својим разредним старешинама Оливером Младеновић Мунишић (11.а), Лазаром Которчевићем (11.б) и Андреом Мештер Апјок (11.ц) организовали програм и украсили школу свежим цвећем. Професорка ликовног Анита Шухајда је помогла у припреми декорације. Свечаност је почела у 13 часова када су сва три одељења дванаестог разреда са својим разредним старешинама Аленом Нађем (12.а), Драганом Васић (12.б) и Весном Седлачек (12.ц) из професорске зборнице прошетали школским ходницима последњи пут и изашли на двориште. Након српске и мађарске химне сви присутни одржали су минут ћутања посвећен жртвама из ОШ „Владислав Рибникар” у Београду. Програм су водиле ученице 11.а и 11.ц разреда Ирина Ерић и Милана Чонић, а једанаестакиње Дубравка Драгачевац, Катарина Кашански и Марија Рожмарић су уз виолинску пратњу Татјане Бућко говориле стихове Душка Радовића и Мике Антића. Ангелики Иванов рецитовала је песму Калмана Киша на мађарском језику.

Опраштајни говор једанаестака одржале су Вираг Ашин и Јана Шошић, а затим је уследио опроштајни говор дванаестака који су одржале Бранка Ћосић и Тара Радиновић. Ученице 12.а разреда Ксенија Лазић, Маја Бите, Хана Герег и Сузана Косновски су у име свог одељења одржале говор на мађарском и српском језику, док су Наталија Томић и Дуња Станковић читале говоре 12.б и 12.ц разреда. Као представници генерације 2019-2023, Миа Јовановић и Алекса Тршић су на школску заставу окачили свилену траку са натписом „Збогом школо наша...” и тиме наставили дугогодишњу традицију наше школе. Директорка др Јованка Ластић честитала је свим матурантима и пожелела им срећу у даљем школовању, а затим прогласила Ксенију Лазић за ђака генерације по избору Наставничког већа. За „Ђака проминента” проглашен је Бранко Симић, док је спортиста ове генерације Наталија Зукловић. Директорка је награду „Грамата Никола Тесла”, чијег носиоца она лично бира, ове године доделила Лени Ембер.



Након што су уручене награде свим одликашима и спортистима, Зорица Јурковић и Душан Вуковић су наградили и оне ученике који су учествовали у драмској секцији и на „Табану”. Протојереј Зоран Остојић наградио је ученице које су током школовања певале у црквеном хору. Матуранти су своје снове и жеље написали на папириће везане тракицама за балоне и на директоркин знак пустили их у небо. Програм се завршио плесом уз нумеру „Луди СОШИГ плес” у ком су учествовали сви ђаци.

Магдалена Пајванчић, 11.а



“ Погледали смо у небо, и видевши звезде како сјаје, пожелели мноштво жеља за вас, онако наивно, детиње, средњошколски, као што бисмо пред неки контролни, или пред одређене, симпатичне сусрете на ходницима.

Пожелели смо да сваки тест овог живота, ове вечне школе, положите поносито, с осмехом.

Да у будућност закорачите не тражећи светлост, већ је носећи свуда са собом.

И за крај, пожелели смо да сваки пут када погледате у звезде и присетите се прошлости видите своје школске дане и све пријатеље онда стечене, и међу њима - нас.

/.../



Хајде, да се данас ипак смејемо, и поносимо нашим матурантима, поклонимо им сво дивљење, и захвалимо на оделима која никада нећемо скинути - оделима младости и сећања.

Јана Шошић, 11.б

ОСИЈЕК: "ERASMUS+" РАЗМЕНА УЧЕНИКА

Захваљујући Erasmus+ програму имали смо прилику да посетимо центар Славоније. Тамо смо се упознали са шпанском, турском, српском, румунском и хрватском екипом, док смо ми представљали Мађарску. Кренули смо 23. априла, а поред моје маленкости кренули су и Радмила Вуковић, Франка Бабић, Ивана Бодор и Немања Недељковић. Директорка др Јованка Ластих, професорке Мари-на Ремели и Милица Живковић, узимајући одговорност на себе, повеле су нас у незаборавно искуство које је трајало свега шест дана.



Иако се нисмо познавали добро пре овог програма, већ први дан су успели да нас запамте по енергији и по добром расположењу које смо ширили на остале. Први дан смо, после доручка у ресторану „Рустика“, отишли у О.Ш. „Владимир Бецића“ где смо сви као групе овог пројекта презентовали себе – своју државу, град и, наравно, школу. Тамо смо упознали остале сараднике у овом програму као и њихове карактеристике и обичаје. Истог дана смо правили природну козметику коју смо касније били у прилици и да користимо! Ручак смо имали на једном броду реке Драве који се звао „Ел Пасо“ и тамо уживали у чарима италијанске кухиње. Други дан смо видели сваки кутак града, где смо видели катедралу Светог Петра и Павла, локални биоскоп, Тврђаву, Водена врата, као и многа друга места о којима смо чули разне историјске чињенице, па тако и легенде. Увече смо видели другачију слику града и опустили се у чарима истог. Трећи дан је био посвећен путовањима по Барањи, где смо се упознали са природним резерватом, познатим славонским виноградима, а такође смо посетили и интерактивни природњачки музеј. Видели смо садашњи музеј, а некадашњу кућу многих владара и имућних политичара. Посетом Зоолошком врту отворили смо четврти дан и тамо видели разне врсте егзотичних животиња, а после подне смо стварали сами алате за мерење.

Помешана осећања су била карактеристична за пети дан јер нисмо хтели да се читав овај програм заврши тако брзо. Тако испуњени разним утисцима отишли смо на осијечки факултет информатике и програмирања и тамо смо се упознали са њиховим начином рада, па чак научили мало и да програмирамо! После подне смо дочекали дипломе и остатак дана смо провели до последњег тренутка заједно. Сутрадан, поздравили смо се и кренули са потпуно другачијим невероватним осећајем, богатији за неке ствари које нећемо никад заборавити. Описујући овај програм речи су дотрајале и не могу достићи његове вредности, те тако препоручујем сваком да проживи ово незаборавно искуство.

Матија Перишић, 11.6

Четврто међународно квиз такмичење „Немањићи“ одржано је у Бања Луци у периоду од 15. до 19. маја. Тема овогодишњег такмичења, које за циљ има очување српског културног идентитета, јесте страдање Срба у 20. веку. Наше три екипе су, након два елиминациона круга, доказале да су и те како вредне пута у Бања Луку. На сам пут су кренули у уторак, 15. маја и већ у поподневним часовима стигли у Бања Луку, где су их дочекали домаћини из удружења „Немањићи“ из Чачка.

Први дан такмичења, 16. мај су обележили полуфинални кругови за такмичаре из домаће конкуренције, заједно са финалним круговима за такмичаре из дијаспоре и домаће конкуренције. Након неизвесног финала, пуно показаног знања и уложеног труда у решавању разних питања и асоцијација, наши ученици су се пласирали на друго, треће и четврто место. Друго место је освојила екипа предвођена професорком Јованом Вечић, у којој су ученици 9.6 разреда, Андреа Брезић, Филип Александар Кременовић и Јелена Дардић. Треће место припало је екипи коју је предводио професор Алекса Милић, са ученицима 9.ц разреда, Андреом Јовановић, Андријом Мартиновићем и Ђорђем Крсмановићем. Четврто место су однели ученици 10.6 и 10.ц разреда, Павле Радојевић, Матеја Лазовић и Павле Мацановић, са професором Аленом Нађем. Предавање је држала и госпођа Добрила Кукољ, причајући о свом искуству у концентрационом логору „Јасеновац“. Следећег дана, 17. маја, обишли су места страдања Срба, цркву у Драксенићу, спомен подручја Доња Градина и манастир Моштаницу. Професори су након напорног преподнева наградили ђаке и одвели их на ћевапе. У вечерњим часовима, наступила је додела медаља, диплома и поклона за прва три места из сваке конкуренције. Тако су се неки ученици вратили у Пешту са паметним сатовима и камерама, уједно и са сребром и бронзом! Сутрадан, имали су свечани дочек у Градској управи, где су ученици Филип Александар Кременовић и Андреа Брезић свечано уручили слику Љубу Нинковићу, председнику Скупштине града у име организације „Немањићи“. Било им је лепо, а професорима је било још лепше. Учесници ове манифестације са поносом су се вратили у Пешту. Рекли су да су врло срећни пласманом, а верујем да је и остатак наше школе.

Андреа Брезић, 9.6

ОСВОЈЕНА МЕСТА НА МЕЂУНАРОДНОМ ТАКМИЧЕЊУ „НЕМАЊИЋИ“





УВЕК

БАЧКА ОЛИМПИЈАДА

**ТЕСЛИНИ КОШАРКАШКИ
ТИМОВИ НИКАДА НЕ
РАЗОЧАРАЈУ!**

Овогодишња Бачка олимпијада донела нам је посебно искуство, дивно дружење, пријатељства, борбу и на крају уз огроман труд и залагање, задивљујући успех. Олимпијада је одржана у Кечкемету, у трајању од три дана од 31. марта до 02. априла. Тамо смо се запутили у пуном саставу, са обе кошаркашке екипе Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти, предвођени тренером Немањом Томашевићем и помоћним тренером Јованом Дудуковић, бившом кошаркашицом. Екипу девојака су представљале Софија Грговски, Анђела Шкорић, Марина Катанић, Сара Павловић, Антонија Санковић, Марија Ковјанић, Анђела Стојев, Теодора Арсић, Ивона Шујић и Лена Шкорић. Мушку екипу су представљали Денис Баршоњ, Давид Васић, Урош Коцка, Вук Драгаш, Вељко Шабовић, Урош Панџић, Богдан Ђук, Алекса Симић, Вељко Драгаш, Филип Саркањац и Филип Илић. Поред наших екипа у женској категорији на турниру учествовало је још петнаест школских екипа, а у мушкој категорији је све укупно било двадесет екипа из целе Мађарске, свака као представник своје жупаније. Започели смо турнир јаким ритмом обе екипе са по две добијене утакмице, али већ код треће је било мало гушће. Девојке су добиле утакмицу са два коша разлике и тиме се пласирале у даље такмичење као прве на табели.

Мушка екипа је добила трећу утакмицу у продужецима. Уз славље, на крају и након убедљиво добијене четврте утакмице, она се такође пласирала као прва на табели у својој групи. Укрштањем са другом групом девојке и момци су великом разликом добили четвртфинала. Може се рећи да је код девојака полуфинале било финале пре финала, укрстиле су се финалне екипе прошлогodiшњег турнира, екипа Тесла и екипа Сексарда. Уз жестоку борбу, добро одиграну утакмицу без предаје до самог краја, остварена је победа од три поена разлике и тиме пласман у финалу. Мушка екипа није имала таквих проблема све до финала, где се сусрела са прошлогodiшњим шампионом, екипом Панонхалме. Обе утакмице су се одиграле у недељу завршног дана турнира, када су се екипама придружили ватрени навијачи. Заједно деца, професори и директорке школе и дома су подржали екипе навијањем и тиме им улили снагу у препуној сали Мерцедес. Прво се одиграло финале девојака, у које су ушле мало лошије, исцрпљене од претходна два дана, али након првог полувремена и разигравања вратиле су се свом ритму, доброј игри и тимском духу. Преокретом су убедљиво савладале екипу Дунакесија и тиме постале државне првакиње 2022/2023. Мушка екипа је уз велику борбу ушла у последњу четвртину са разликом од неколико кошева коју на нашу велику жалост нису имали снаге да очувају до краја. До самог краја је било изједначено – била је то веома неизвесна утакмица, која се завршила поразом наше екипе кошем разлике у последњој секунди, чиме су момци заузели друго место.

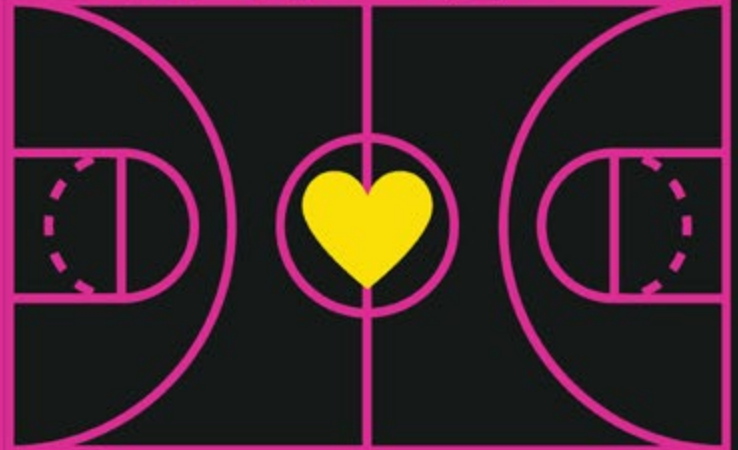




Након финала уследила је церемонија доделе пехара. Поред тимског фантастичног успеха и два освојена пехара, постигли смо и завидне појединачне успехе.

У мушкој конкуренцији Урош Коцка је својим трудом и залагањем ушао у идеалну петорку овогodiшњег турнира. Док у женској конкуренцији, Антонија Санковић, не само да је ушла у идеалну петорку турнира, него је својом игром проглашена и за најкориснијег играча на турниру. Тако окићени златним и сребрним медаљама смо уз славље и музику кренули назад за Будимпешту. Атмосфера у екипи је кроз читав турнир била дивна. Екипе су се међусобно бодриле, подржавале и ван терена дружиле уз причу, музику и игре с картама. Поред сјајне игре и заједништва оставили смо добар утисак својим понашањем на водеће људе, организаторе и придобили симпатије оних који су пратили утакмице. Овај турнир су поред доброг расположења, обележиле и сузе радоснице, наравно успони и падови, али све то нам је донело огромно искуство, зближило нас и проширило наше видике. Ово је био викенд препун емоција који ћемо заувек памтити.

Антонија Санковић, 11.6



ИСТАКНУТИ УЧЕНИЦИ ГЕНЕРАЦИЈЕ 2019-2023

Када ме је директорка прозвала на опраштању, мало је рећи да сам била пресрећна! Био је то један заиста радостан тренутак који је на најбољи могући начин заокружио моју причу овде у Тесли. Ово признање ми највише значи, јер је оно потврда и награда за сав труд који сам улагала како у наставне, тако и у ваннаставне активности током претходних година.

Ове четири године су стварно пролетеле – осећам се као да је јуче била 2019. година када сам се тек уселила у дом и навикавала на домски начин живота, а већ је дошло време да све то напустим. Године проведене овде обогатиле су ме за бројна искуства, знања, вештине, путовања, људе и успомене. Имала сам прилику да унапредим своје знање мађарског и енглеског језика, искусим живот у прелепој Будимпешти, обиђем неколико европских држава и повежем се са људима из разних сфера српског живота у матици и дијаспори.

Није увек било лако, али сам у сваком тренутку поред себе имала породицу, пријатеље и професоре, те желим посебно да се захвалим свом разредном Алену Нађу и професорки хора Оливери Младеновић Мунишић на указаним приликама и подршци. Наравно, неизмерну захвалност дугујем и свим својим пријатељима одавде који су са мном делили све лепе тренутке. Желела бих још једном да се захвалим свима који су били ту да ме подрже, не само на дан опраштања, већ и раније током мог школовања и боравка у дому и школи.

Ксенија Лазич, 12.а

Ђак генерације

Захваљујем се овој школи на свему што ми је пружила и на великој части која ми је указана доделом награде ђак проминент. Надам се да ћу успети да оправдам сва ваша очекивања. Било ми је задовољство боравити у прелепој Будимпешти, дружити се са толико различитих људи и стећи толико пријатељстава која ћу заувек памтити и неговати. Могу рећи да ме је наша школа научила много тога, не толико о самим предметима него више о животу и одговорностима које носи. У овој школи сам одрастао, постао човек и пронашао себе, зато ће увек имати посебно место у мом срцу.

Грамата

Лена Ембер, 12.а



Ђак проминент Бранко Симић, 12.ц

Као неко ко је практично од рођења део српске заједнице и неко ко је у нашој установи од обданишта, могу да кажем да сам се овде одувек осећала као код куће. Зато сам и имала потребу да се залажем за српску заједницу у Мађарској на било који начин на који сам могла. Школа је увек на мене могла да рачуна за организацију било каквих наставних, али и ваннаставних активности. То је препознало и Министарство и доделило ми стипендију за залагање за нашу мањину и одлично учење. Тешко ми пада чињеница да напуштам нашу школу, али ћу се и на факултету потрудити да представим нашу школу у најбољем могућем светлу.